

UREDJE

PROVEDBENA UREDBA VIJEĆA (EU) 2017/2459

od 5. prosinca 2017.

o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011 o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 397.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

budući da:

- (1) Provedbenom uredbom Vijeća (EU) br. 282/2011 ⁽²⁾ utvrđuju se detaljne odredbe za pretpostavku u pogledu mjesta korisnika usluga radi utvrđivanja mjesta isporuke telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja ili elektronički isporučenih usluga koje se pružaju osobi koja nije porezni obveznik.
- (2) Pri evaluaciji zahtjevā u pogledu primjene tih pretpostavki pokazalo se da je poreznim obveznicima s poslovnim nastanom u državi članici, koji takve usluge isporučuju u druge države članice osobama koje nisu porezni obveznici, iznimno teško pod određenim okolnostima dobiti dva neproturječna dokaza u pogledu mjesta gdje korisnik usluga ima poslovni nastan, stalnu adresu ili uobičajeno boravište.
- (3) Opterećenje je posebice teško za mala i srednja poduzeća. Zahtjevom za jednim dokazom trebale bi se pojednostavniti obveze za ona poduzeća čije isporuke unutar Zajednice potrošačima u drugim državama članicama ne premašuju određeni prag.
- (4) Pojednostavljenje zahtjeva u pogledu dokazivanja mjesta korisnika usluga komplementarno je izmjenama uvedenima člankom 1. Direktive Vijeća (EU) 2017/2455 ⁽³⁾ u posebnim odredbama utvrđenima u glavi XII. poglavljju 6. Direktive 2006/112/EZ te bi se stoga trebalo primjenjivati od istoga datuma.
- (5) Provedbenu uredbu (EU) br. 282/2011 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Članak 24.b Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011 zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 24.b

Za primjenu članka 58. Direktive 2006/112/EZ, ako su telekomunikacijske usluge, usluge emitiranja ili elektronički isporučene usluge isporučene osobi koja nije porezni obveznik:

- (a) putem njezine fiksne telefonske mreže, pretpostavlja se da korisnik usluga ima poslovni nastan, stalnu adresu ili uobičajeno boravište na mjestu ugradnje fiksne telefonske linije;
- (b) putem mobilnih mreža, pretpostavlja se da je mjesto gdje korisnik usluga ima poslovni nastan, stalnu adresu ili uobičajeno boravište, u zemlji utvrđenoj prema mobilnom kodu zemlje SIM kartice korištene prilikom preuzimanja tih usluga;

⁽¹⁾ SL L 347, 11.12.2006., str. 1.

⁽²⁾ Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 282/2011 od 15. ožujka 2011. o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 77, 23.3.2011., str. 1.).

⁽³⁾ Direktiva Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza poreza na dodanu vrijednost za isporuke usluga i prodaju robe na daljinu (SL L 348, 29.12.2017., str. 7.).

- (c) za čiju je upotrebu potreban dekoder ili sličan uređaj ili satelitska odnosno programska kartica i za koje se ne upotrebljava fiksna telefonska linija, pretpostavlja se da korisnik usluga ima poslovni nastan, stalnu adresu ili uobičajeno boravište na mjestu gdje je smješten dekoder ili sličan uređaj, ili ako to mjesto nije poznato, na mjestu na koje se šalje satelitska odnosno programska kartica s ciljem da se tamo upotrebljava;
- (d) u okolnostima koje nisu navedene u članku 24.a i u točkama (a), (b) i (c) ovog članka, pretpostavlja se da korisnik usluga ima poslovni nastan, stalnu adresu ili uobičajeno boravište na mjestu koje je isporučitelj utvrdio kao takvo na temelju dvaju neproturječnih dokaza iz članka 24.f ove Uredbe.

Ne dovodeći u pitanje prvi stavak točku (d), za isporuke usluga iz te točke, ako ukupna vrijednost takvih isporuka, bez PDV-a, koje porezni obveznik pruža iz sjedišta svoje poslovne djelatnosti ili stalne poslovne jedinice koje se nalaze u državi članici, ne premašuje 100 000 EUR ili jednak iznos u nacionalnoj valuti, u tekućoj i prethodnoj kalendarskoj godini, pretpostavlja se da korisnik usluga ima poslovni nastan, stalnu adresu ili uobičajeno boravište na mjestu koje je isporučitelj utvrdio kao takvo na temelju jednog dokaza koji je pružila osoba uključena u isporuku usluga, a koja nije isporučitelj ili korisnik usluga, kako je navedeno u članku 24.f točkama od (a) do (e).

Ako se tijekom kalendarske godine premaši prag predviđen u drugom stavku, taj se stavak ne primjenjuje od tog trenutka sve do trenutka kada uvjeti predviđeni u tom stavku budu ponovno ispunjeni.

Protuvrijednost iznosa u nacionalnoj valuti izračunava se primjenom deviznog tečaja koji je Europska središnja banka objavila na dan donošenja Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2017/2459 (*).

(*) Provedbena uredba Vijeća (EU) 2017/2459 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011 o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 348, 29.12.2017., str. 32.).

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. siječnja 2019.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 5. prosinca 2017.

Za Vijeće
Predsjednik
T. TÖNISTE